

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

708

MSZBT. Keleti Károly ú.-i néhbiz.

Szerző: *d. m.*

Cím:

**Képzőművészeti kiállítás
a II. kerületben**

Forrás:

Magyar Nemzet, 1960. Apr. 23.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

"1960"

Személy

Helyszám

Már szinte hagyománnyá vált, hogy a II. kerületben élő művészek az MSZBT Keleti Károly utcai székházában színvonalas kiállítással járulnak hozzá az országos ünnepek jelentőségéhez. Most legutóbb a felszabadulás 15. évfordulójára gyűlt össze ismét a II. kerületi festők, szobrászok, grafikusok együttese és mind a témában, mind a felfogásban széles skálájú, változatos anyagot tárnak a közönség elé. Bensőséges hangulatú a kiállítás, ahol a Mészöly hagyományait őszinte lélekkel őrző és továbbfejlesztő, kiváló akvarellista Kássa Gábor részletező tájleírásainak mintegy ellenpólusaként Farkas György, a mai időkötérzékeltető, nagy lélegzetű grafikáit látjuk. A változás és a rendezés nagyon helyesen a színvonalra tette a hangsúlyt, s a különféle művészi felfogásokat a művek minősége tartja egyensúlyban.

Budapest II. kerülete sok, nagy gyakorlatú kiállító művészt mondhat lakójának, s közülük nem is egy törekszik arra, hogy a kerület városképi sajátosságait festőileg kiaknázza, s ennek a méltánytalanul elhanyagolt műfajnak újra becsületet szerezzen. Utalhatunk itt elsősorban Pór Bertalan rész lobogású szuggesztív szénrajzára, melynek címe: *Est a Pasaréten*. Meglepetésként hat Pór Bertalan másik műve is, a *Dózsa-kompozíció* egy újabb, szenvedélytől fűtött, drámai vázlata, melyben a forradalom látomása az előbbieknél talán még erőteljesebben, tömörebben jutott kifejezésre. A budai tájképek sorában — úgy tűnik — *Elesdy István* a Vár kis utcáinak minden zugát, követ is meg tudja szólaltatni, s az ezernyi finom, nagy odaadással megfigyelt részlet mégis egységessé ötvöződik a képi alakításban. A budai tájkép és látkép kultusznak igen jó szolgálatot tesz *Gyimesi Lajos* finom akvarelljeivel, s a táj

mely érzésű megszólaltatója, *Göllner Miklós* a Gottwald Gyárat ábrázoló festményével megmutatja, hogy a festői látás és elmélyülés a legprózaibb témát is költői értékekkel ruházhathatja fel. *Hegyi György* belső mozgalmasságú budai utcaképe és eleven kompozíciói látán felmerül a kérdés, miért mindig csak a Keleti Károly utcában találkozunk műveivel? *Luzsicza Lajos* formákat hangsúlyozó tájai, *Kántor Andor* gazdag előadású téjképei, *Breznai József* csattanóan

harsogó Vitorlása, *Fónyi Géza* nemes hangú festményei, *Bor Pál* választékos színekkel megoldott jó levegőjű tihanyi tája, *Frank Frigyes* vehemensen dekoratív Virágszendélete, *Gálffy Lola* nagy kultúrájú portréi ismét alkalmat adnak arra, hogy alkotójuk művészi rangját néhány vonással kiegészítsük.

Külön kell megemlékeznünk *Pleidell János* megkapó erejű önportréjáról. E nagy tudású, dekoratív érzékű művész tavaly a Múcsarnok kamaratermében sokoldalúan mutatkozott be, s reméltük, hogy munkássága épületdíszítéseken fog mihamarabb kibontakozni. Ez a szinte szobrászilag, merész, áttüzesített színfoltok plasztikájára épített virtuóz akvarell önportréja is arra vall, hogy *Pleidell János*nak ritka adottsága van a nagy vonalú, dekoratív formái megfogalmazás iránt, az ábrázolás és a kifejezés szerves összefogására, a lényeg kiemelésére.

Olcsei Kiss Zoltán érzelmi melegséggel felfogott életközeli munkásfigurája, *Rubeczky Géza* és *Petri Lajos* portréi, *Szöllösi Endre* játékos mackó-szobrai egészítik ki a II. kerületi művészek értékes kiállítását, melynek egyik szép darabja *Kass János*nak, a kivitelt is megérdemlő, mese-szerű gobelin-terve.

d. m.